

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **Ing. D. Š.**
bytem X
zastoupená Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem
se sídlem Malická 1576/11, Plzeň

proti
žalovanému: **nejvyšší státní tajemník**
se sídlem Jindřišská 967/34, Praha 1 – Nové Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2020, č. j. MV-10148-13/OSK-2020,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně byla rozhodnutím státního tajemníka v Ministerstvu zdravotnictví (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 27. 11. 2019, č. j. MZDR 51450/2019-2/ST, dle § 60

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

odst. 1 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění účinném do 30. 4. 2020, odvolána ze služebního místa představeného – ředitelky odboru hygieny obecné a komunální s výkonem služby v Krajské hygienické stanici Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, a to dnem doručení tohoto rozhodnutí, nejdříve však s účinností od 1. 1. 2020. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku (žalobou napadené rozhodnutí) zamítl a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil.

2. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že usnesením Vlády České republiky (dále jen „vláda“) č. 811 ze dne 18. 11. 2019 byla podle § 17 zákona o státní službě s účinností od 1. 1. 2020 schválena systemizace služebních a pracovních míst na rok 2020. Tato systemizace byla upravena usnesením vlády č. 898 ze dne 9. 12. 2019. V návaznosti na tuto systemizaci ředitel Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje služebním předpisem č. 12/2019, který byl následně nahrazen služebním předpisem č. 15/2019, uveřejnil vnitřní systemizaci a organizační strukturu. Tímto předpisem bylo služební místo žalobkyně zrušeno.
3. Žalovaný uvedl, že dané organizační dokumenty jsou pro služební orgány závazné, z čehož plyne i rozsah přezkumu důvodu zrušení. Žalovaný nesouhlasil s názorem žalobkyně, že systemizace je účelová. Ministerstvo zdravotnictví v návrhu systemizace ze dne 30. 9. 2019 adresované Ministerstvu vnitra odůvodnilo změnu tak, že vzhledem k přibývajícím agendám správních činností je nutné vytvořit a posílit odbor hygieny obecné a komunální o nově vzniklou agendu pohřebnictví, měření hluku a podpory veřejného zdraví. Mělo tak dojít k vytvoření nového odboru hygieny obecné a komunální a podpory veřejného zdraví a zániku stávajícího odboru hygieny obecné a komunální. Rozšiřující agenda je natolik obsáhlá, že ji bylo dle Ministerstva zdravotnictví nutné rozdělit do všech nově vzniklých oddělení, aby byl zajištěn plynulý chod celého odboru. V nově vzniklém odboru mělo být vyhlášeno výběrové řízení na služební místo ředitele. Z návrhu systemizace, který byl následně schválen vládou vyplývá, že v krajských hygienických stanicích dochází především ke slučování odborných oddělení. Cílem systemizace bylo zajištění řádného výkonu působnosti služebního úřadu. Dospěje-li vedoucí služebního úřadu ve spolupráci se státním tajemníkem a v součinnosti s ministrem k závěru, že cíle spočívající v řádném výkonu působnosti služebního úřadu bude dosaženo lépe prostřednictvím určitých organizačních opatření, je takové opatření navrženo vládě. Souhlasí-li s ním, je třeba takové opatření považovat za legitimní a legální. Vláda schválila systemizaci jako celek, čímž akceptovala i odůvodnění změn uvedených v návrhu ze dne 30. 9. 2019. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2018, č. j. 2 As 68/2017-42, dle kterého je uspořádání organizační struktury věcí manažerského rozhodnutí příslušných funkcionářů. S odkazem na limity přezkumu vyplývající z judikatury správních soudů žalovaný uvedl, že předmětem přezkumu není komplexní přezkoumání zákonnosti systemizace, ale pouze posouzení její případné účelovosti ve vztahu k žalobkyni. Z podkladů rozhodnutí dle žalovaného nevyplývá, že by změny ve struktuře byly činěny adresně a jejich cílem byla šikana a diskriminace žalobkyně. Vhodnost zvoleného řešení organizační změny nemůže žalovaný posuzovat.
4. Žalovaný doplnil, že v rámci nově vzniklého odboru hygieny obecné a komunální a podpory veřejného zdraví docházelo i ke slučování jednotlivých oddělení. Jednalo se tedy o komplexnější změnu. K namítanému porušení závěru č. 9 ze zasedání poradního sboru náměstka ministra vnitra pro státní službu k zákonu o státní službě ze dne 25. 11. 2016 (dále

i jen „závěr č. 9“), žalovaný uvedl, že nedochází pouze ke změně systemizačních atributů služebního místa, ale ke zrušení služebního místa žalobkyně dochází v důsledku komplexních změn provedených v dotčeném útvaru.

5. Žalovaný neprovedl navržené důkazy, jelikož by nemohly ničeho změnit. Listina „Informace pro zaměstnance“ potvrzuje prokázaný stav, výsledky a stanovisko hlavní hygieničky k návrhu roční systemizace považoval žalovaný rovněž za nadbytečné, jelikož by na jeho závěru o zákonnosti přijaté systemizace ničeho nezměnily.
6. Převzetí vedení řízení, učiněné prvostupňovým správním orgánem dle § 80 odst. 3 ve spojení s § 80 odst. 4 písm. b) zákona 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, i když samotné řízení nebylo zahájeno, nebylo dle žalovaného nezákonné, jelikož podle § 165 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění účinném do 30. 4. 2020, může být vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 2 správního řádu lze učinit i tehdy, není-li řízení vedené z moci úřední zahájeno v zákonné lhůtě. K převzetí vedení řízení prvostupňovým správním orgánem žalovaný uvedl, že služební funkcionář pověřený k zastupování ředitele Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje nebyl příslušný k vedení rozhodnutí o odvolání žalobkyně z místa představeného.
7. Stanovení účinků rozhodnutí „dnem doručení toho rozhodnutí, nejdříve však s účinností od 1. 1. 2020“ je dle žalovaného vhodné, jelikož nelze zajistit, aby k doručení rozhodnutí o odvolání ze služebního místa došlo ještě před zrušením služebního místa. Nejedná se o neurčitost výroku, neboť je dostatečně zřejmé, k jakému datu je žalobkyně odvolána.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. **Žalobkyně** žalobou napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, jelikož žalovaný neprovedl důkazy, jež navrhla (výslech MUDr. M. Š., MUDr. P. T., Mgr. Bc. J. K., sdělení Mgr. Bc. J. K. ze dne 25. 11. 2020 a stanovisko hlavní hygieničky k návrhu roční systemizace Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje) a nezjistil tak spolehlivě skutkový stav věci. Na základě nedostatečně zjištěného stavu pak dospěl k závěru, že z podkladů rozhodnutí nevyplývá podezření, že by změny v organizační struktuře Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje byly činěny adresně s cílem šikanovat nebo diskriminovat žalobkyni. Žalovaný se odmítl zabývat jejím tvrzením, že systemizace služebních a pracovních míst nemá žádný rozumný důvod a zrušením jejího služebního místa bylo zneužito právo a je pokračováno v šikaně žalobkyně. Projevy šikany spatřuje v následujících skutečnostech. 1) Žalobkyně v minulosti často zastupovala MUDr. P. T., proto je považována za „jeho člověka“, ten byl ze strany služebního orgánu však zproštěn výkonu funkce. 2) Mgr. Bc. J. K. udělil žalobkyni výtku, která je projednávána před Krajským soudem v Plzni v řízení sp. zn. 30 A 129/2019. 3) K podnětu Mgr. Bc. J. K. bylo s žalobkyní zahájeno kárné řízení (sp. zn. KHSPL-30818/2019), jehož předmětem je její e-mail adresovaný dne 12. 8. 2019 ministru zdravotnictví. 4) Se žalobkyní nebyla projednána organizační změna – zrušení odboru hygieny obecné a komunální v souvislosti s rozšířením jeho agendy. Tato změna byla i dle jejího odůvodnění obsáhlá. S plánovanými změnami však nebyli seznámeni ani ostatní zaměstnanci hygienické stanice. Není zřejmé, proč bylo zrušení jejího odboru utajováno. 5) Nový odbor hygieny obecné a komunální a podpory veřejného zdraví vznikl pouze tím, že se rozšířila agenda stávajícího odboru hygieny obecné a komunální pouze o činnost podpory veřejného zdraví, které do té doby uspokojivě vykonávala výhradně MUDr. M. Š. Agendou pohřebnictví a měření hluku se tento odbor již zabýval. 6) Včlenění agendy podpory veřejného zdraví neodpovídá struktuře z roku 2015, která byla stanovena dopisem náměstka

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pro ochranu a podporu veřejného zdraví a hlavního hygienika č.j. MZDR 14561/2015-2/SOZ. Obdobně byla agenda podpory veřejného zdraví zařazena do odboru protiepidemického na samotném Ministerstvu zdravotnictví. Změnu považuje žalobkyně za nevhodnou. 7) Odbor hygieny obecné a komunální byl zatížen novou agendou podpory veřejného zdraví, ačkoli patří napříč všemi krajskými hygienickými stanicemi v České republice k nejvíce vytíženým odborům v těchto služebních úřadech. Tuto skutečnost žalovaný neověřoval. 8) Charakteristika služebního místa ředitele nového odboru je shodná jako charakteristika služebního místa, které žalobkyně zastávala, jen se rozšířila o úkol, jež zahrnuje agenda podpory veřejného zdraví. 9) Noví vedoucí oddělení v rámci nového odboru hygieny obecné a komunální a podpory veřejného zdraví byly vybráni bez dohody s nejbližším nadřízeným, což do 31. 12. 2019 byla sama žalobkyně. 10) Do výběrového řízení na služební místo nového odboru se přihlásila žalobkyně a další uchazečka, která rovněž byla vybrána. Tím se završila snaha zbavit žalobkyni místa představeného.

9. Žalovaný dle žalobkyně zkresluje závěr č. 9, když tvrdí, že tento závěr na případ žalobkyně nedopadá. Z daného závěru č. 9 plyne, že *„důvodem pro zrušení a zřízení nového místa může být jen úplná změna (výměna) oborů služby na daném místě. Důvodem tedy není doplnění oboru služby nebo jeho odebrání, jestliže je alespoň jeden z původních oborů služby na místě nadále systemizován.“* Náplň práce ředitele nového odboru se převážně ztotožňuje s obory služby, které vykonávala žalobkyně na služebním místě ředitelky odboru hygieny obecné a komunální. Žalovaný k této námitce pouze uvedl, že *„zrušení služebního místa účastnice řízení nebylo důsledkem změny systemizačních atributů služebního místa, ale bylo důsledkem komplexních změn provedených v dotčeném organizačním útvaru, jehož byla účastnice řízení ředitelkou.“* Závěr č. 9 mezi těmito dvěma situacemi nerozlišuje. V tomto žalobkyně spatřuje vadu nepřezkoumatelnosti.
10. Usnesením ze dne 26. 11. 2019, č. j. MZDR 51450/2019, převzal dle § 80 odst. 3 správního řádu služební orgán řízení ve věci žalobkyně, aniž by však toto řízení bylo vůbec zahájeno. Prvním úkonem v řízení dle § 165 zákona o státní službě mohlo být vydání rozhodnutí o odvolání žalobkyně, nikoliv převzetí řízení. Žalovaný se rovněž nijak nevypořádal s jejím podnětem k provedení přezkumného řízení.
11. Účinky rozhodnutí o odvolání nebylo dostatečně určité, jelikož měly nastat *„dnem doručení toho rozhodnutí, nejdříve však s účinností od 1. 1. 2020“*. Je věcí služebního orgánu, aby zajistil doručení rozhodnutí před nabytím účinnosti přijatých organizačních změn (v daném případě před 1. 1. 2020), popř. není-li toho schopen, aby ponechal účinky svého rozhodnutí ve věci služebního poměru až na dobu jeho doručení konkrétnímu státnímu zaměstnanci. Použitá formulace není srozumitelná.
12. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že vycházel z vládou schválené systemizace služebních a pracovních míst a služebního předpisu č. 12/2019 a č. 15/2019, kterým se uveřejnila vnitřní systemizace a organizační struktura Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje. Na základě těchto podkladů bylo zrušeno služební místo žalobkyně a služební orgán nemohl postupovat jinak, než rozhodnout o odvolání žalobkyně z daného služebního místa dle § 60 odst. 1 zákona o státní službě.
13. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí reagoval na námitku žalobkyně týkající se údajné účelovosti dané systemizace. Z návrhu systemizace i ze služebních předpisů ji provádějících plynulo, že docházelo ke slučování jednotlivých oddělení. Systemizace tak byla komplexnější a bylo třeba výraznějších organizačních změn, které vedly ke zrušení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stávajícího odboru hygieny obecné a komunální a k vytvoření nového odboru hygieny obecné a komunální a podpory veřejného zdraví. K námitce zahájení kárného řízení s žalobkyní žalovaný uvedl, že žalobkyně byla uznána vinou z kárného provinění, proti čemuž se odvolala. Kárná komise II. stupně zřízená v sekci pro státní službu Ministerstva vnitra svým rozhodnutím ze dne 16. 7. 2020, č. j. MV-88392-3/OSK-2020, rozhodnutí kárné komise I. stupně potvrdila, když jen dílčím způsobem změnila výrok o uložení kárného opatření.

14. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením, že by přijaté organizační opatření bylo v rozporu se závěrem č. 9. Tento závěr na věc žalobkyně nedopadá neboť zrušení služebního místa žalobkyně nebylo důsledkem změny systemizačních atributů služebního místa, ale bylo důsledkem komplexních změn provedených v dotčeném organizačním útvaru, jehož byla žalobkyně ředitelkou. Žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 24. 4. 2020, č. j. 14 Ad 7/2018-37, dle kterého se daný závěr nevztahuje na situace, kdy bylo zrušeno služební místo z důvodu zrušení celé sekce kvůli přijaté systemizaci, přičemž dané místo nebylo nahrazeno novým, ale byla zřízena nová sekce.
15. Žalovaný zastává názor, že v žalobou napadeném rozhodnutí dostatečně reagoval i na navrhované výslechy svědků, jelikož jejich provedení by nemohlo nic změnit na skutkových a právních závěrech. Dle žalovaného byly změny přijaté z komplexních důvodů, byly v souladu se zákonem a nebyly adresné vůči žalobkyni.
16. Převzetí řízení ve věci žalobkyně služebním funkcionářem dle § 80 odst. 3 ve spojení s § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu bylo dle žalovaného v souladu se zákonem. Skutečnost, že žalovaný nevyrozuměl žalobkyni o svém názoru na přezkumné řízení, nemá vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
17. Stanovení účinků rozhodnutí „dnem doručení toho rozhodnutí, nejdříve však s účinností od 1. 1. 2020“ je dle žalovaného vhodné, jelikož nelze zajistit, aby k doručení rozhodnutí o odvolání ze služebního místa došlo ještě před zrušením služebního místa. Nejedná se o neurčitost výroku, neboť je dostatečně zřejmé, k jakému datu je žalobkyně odvolána.
18. Ve vyjádření doručeném soudem dne 20. 11. 2023 žalobkyně zopakovala námitky vznesené již v podané žalobě a doplnila, že adresnost změn lze vysledovat již v návrhu systemizace, v němž se od počátku počítalo s vyhlášením výběrového řízení na služební místo ředitele nového odboru, ačkoliv v takovém případě nemohlo k výběrovému řízení dojít automaticky. To potvrdil i Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 16. 11. 2022, č. j. 77 Ad 6/2020-46, který zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2020, č. j. MZDR 15802/2020-2/ST, a rozhodnutí ředitele Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje ze dne 24. 2. 2020, č. j. KHSPL-04722/28/2020, kterým byla žalobkyně převedena na jiné služební místo. Krajský soud upozornil, že žalobkyně v době vyhlášení výběrového řízení splňovala pro toto služební místo předpoklady, proto na něj měla být převedena. Krajský soud odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2021, č. j. 5 Ad 13/2018-39, který stanovil podmínky, za kterých mohlo být výběrové řízení vyhlášeno. Ze skutečnosti, že takové podmínky nebyly splněny a přesto bylo výběrové řízení vyhlášeno, žalobkyně dovozuje další projev její diskriminace.

III. Ústní jednání

19. Žalobkyně i její právní zástupce se z ústního jednání dne 22. 11. 2023 omluvili a souhlasili s jeho konáním v jejich nepřítomnosti.
20. Žalovaný k námitce týkající se kárného řízení doplnil, že žalobkyně dané rozhodnutí napadla žalobou, která však byla městským soudem zamítnuta a rovněž byla zamítnuta následně podaná kasační stížnost. Rozhodnutí o zrušení služebního místa nepovažuje za účelově učiněné. Důvod zrušení jejího služebního místa byl uveden v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalovaný zároveň v odvolacím řízení doplnil podklady rozhodnutí a vyzval žalobkyni, aby se s nimi seznámila. Žalobkyně v žalobě toliko polemizuje s důvody systemizace, avšak jedná se jednoznačně o manažerské rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019-70, č. 4088/2020 Sb. NSS). Zákon o služebním poměru nepředpokládá projednání systemizace s konkrétním zaměstnancem, kterého se systemizace dotýká. K poukazu žalobkyně na rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 77 Ad 6/2020 žalovaný uvedl, že následně učiněné převedení na jiné služební místo nemůže mít vliv na předchozí zrušení služebního místa. K námitce převzetí věci před zahájením řízení žalovaný uvedl, že proti danému usnesení mohla žalobkyně podat odvolání, což však neučinila. Žalovaný uzavřel, že systemizace nebyla účelovou změnou, jelikož docházelo k širším změnám v rámci odboru hygieny obecné a komunální.
21. Městský soud provedl k důkazu žalobkyní navrhované rozhodnutí o jejím jmenování na služební místo ze dne 19. 10. 2016, č. j. KHSPL 28174/28/2016. Soud k důkazu neprovedl žádné další navrhované důkazní prostředky, jelikož jsou všechny založeny ve správním spise. Tím se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

IV. Posouzení žaloby

22. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná.
23. Soud na úvod poznamenává, že od vydání žalobkyní napadeného rozhodnutí se změnilo označení žalovaného. Zatímco v době podání žaloby byl žalovaný zákonem o státní službě označen jako *náměstek ministra vnitra pro státní službu*, novelou tohoto zákona provedenou zákonem č. 384/2022 Sb., došlo s účinností od 1. 1. 2023 ke změně v tom, že dosavadní náměstek ministra vnitra pro státní službu je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona *nejvyšším státním tajemníkem*. Soud proto v tomto rozsudku označil žalovaného jako *nejvyššího státního tajemníka*, s tím ovšem, že se jedná o stále stejný subjekt.
24. Dle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě *ten, kdo představeného na dané služební místo jmenoval, jej z tohoto služebního místa odvolá, jen pokud došlo ke zrušení služebního místa představeného*.
25. Dle § 17 odst. 1 zákona o státní službě zejména platí, že *systemizace vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti služebního úřadu, a stanoví pro každý služební úřad a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami, b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami*. Dle odstavce 2 platí, že *návrh systemizace vypracuje*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí na základě návrhů služebních orgánů, které mu je v termínu stanoveném Ministerstvem vnitra předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů. Při vypracování návrhu systemizace ministerstva nebo jemu podřízeného služebního úřadu se postupuje v součinnosti s příslušným členem vlády, v případě systemizace Úřadu vlády v součinnosti s vedoucím Úřadu vlády, a pokud jde o část systemizace týkající se státních zaměstnanců zařazených v útvaru podřízeném členovi vlády, s tímto členem vlády. Podle odst. 3 stejného ustanovení systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Návrh systemizace předkládá vládě ministr vnitra. Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu.

26. Podle § 19 odst. 1 zákona o státní službě služební orgán zpracuje podle systemizace návrh organizační struktury služebního úřadu nebo její změny a prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu jej předloží Ministerstvu vnitra k vyjádření. Nevyjádří-li se Ministerstvo vnitra k návrhu do 30 dnů od jeho předložení, považuje se návrh za schválený. Pokud služební orgán nezohlední vyjádření Ministerstva vnitra, může Ministerstvo vnitra návrh předložit k rozhodnutí vládě, jinak se po uplynutí 15 dnů od vyjádření považuje návrh za schválený.
27. Nejvyšší správní soud se přezkumem rozhodnutí navazující na systemizaci zabýval zejména v rozsudku ze dne 9. 10. 2019, č. j. 8 Ads 301/2018-45, č. 3945/2019 Sb. NSS, ve kterém dospěl k závěru, že systemizace je závazným podkladovým aktem pro rozhodnutí ve věcech státní služby, který správní soud přezkoumá v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. Na tento rozsudek navázal kasační soud např. v žalovaném citovaném rozsudku sp. zn. 4 Ads 423/2019, dle kterého soud „v rámci přezkumu příslušného rozhodnutí vlády České republiky o systemizaci a navazujícího služebního předpisu byl v dané věci oprávněn toliko posoudit, zda byly schváleny zákonným způsobem, zda sledovaly legitimní cíl a zda existovaly konkrétní okolnosti svědčící o účelovosti zvoleného postupu či o šikanózním nebo diskriminačním jednání ze strany služebního orgánu. Takto vymezený rozsah přezkoumání závazných podkladů pro vydání rozhodnutí o odvolání stěžovatele ze služebního místa představeného podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě odpovídá roli vymezené správním soudům. Jejich úkolem totiž není hodnotit vhodnost a efektivitu organizační struktury státní služby, neboť tím by nepřipustně zasahoval do prostoru vymezeného výkonem moci. Povinností správních soudů jako ochránců veřejných subjektivních práv je náležitě posoudit, zda příslušná systemizace a organizační struktura služebního úřadu nejsou ve vztahu k následnému rozhodnutí ve věcech státní služby výrazem libovůle služebních orgánů. Posouzení této eventuality ze strany soudní moci zároveň poskytuje určitou ochranu před nežádoucími zásahy do apolitického fungování státní služby, kterého se stěžovatel dovolává.“ V žalovaném citovaném rozsudku sp. zn. 2 As 68/2017 Nejvyšší správní soud uvedl, že „veřejná správa, a tedy i ozbrojený sbor jako její specifická součást, má v mezích zákona široký prostor pro uspořádání své organizační struktury dle aktuálních potřeb. V mezích, v jakých to zákon umožňuje, je konkrétní podoba této organizační struktury věcí manažerského a velitelského rozhodnutí k tomu příslušných funkcionářů. Správní soudy by zkoumaly důvody, účelnost, vhodnost a další věcné parametry zvolené organizační struktury jen ve výjimečných případech, například v souvislosti s konkrétními a vážné pochybnosti vyvolávajícími podezřeními, že zvolená organizační struktura či její změna má sloužit k šikaně či diskriminaci a ve skutečnosti nemá žádný rozumný důvod.“
28. Městský soud shrnuje, že ve věci je podstatné, z jakého důvodu byla systemizace činěna. Byla-li tímto důvodem skutečně snaha o větší efektivitu organizace práce daného služebního orgánu, pak je následné rozhodnutí o odvolání ze služebního místa vydáno v souladu se zákonem. Soud je tak v rámci nyní posuzované věci oprávněn posoudit, zda systemizace a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

organizační struktury služebního úřadu byly schváleny zákonným způsobem, zda sledovaly legitimní cíl a zda existovaly konkrétní okolnosti svědčící o účelovosti zvoleného postupu či o šikanózním nebo diskriminačním jednání služebního orgánu, a to vše v rozsahu vznesených žalobních bodů. Nenamítá-li tedy např. žalobkyně nezákonnost procesu schválení systemizace, soud jej nebude hodnotit. Soud je oprávněn zkoumat důvody, účelnost a vhodnost systemizace jen sloužila-li organizační změna k šikaně či diskriminaci a neměla-li tak žádný rozumný důvod.

29. Soud doplňuje, že v zásadě je vyloučeno, aby organizační změna byla provedena za účelem větší efektivity organizace práce jakožto manažerské rozhodnutí a zároveň, aby hlavním důvodem byla diskriminace nebo šikana vůči konkrétnímu státnímu zaměstnanci.
30. Ze správního spisu plynou následující podstatné okolnosti. Z infografiky založené ve správním spisu prvostupňového správního orgánu a ze služebního předpisu č. 15/2019 ředitele Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje ze dne 12. 12. 2019 plyne, že původní odbor hygieny obecné a komunální byl rozdělen na celkem 5 oddělení, které bylo každé vedeno vedoucím a dohromady bylo dále v odboru kromě vedoucího odboru zařazeno dalších 18 pracovníků. V nově vzniklém odboru hygieny obecné a komunální a podpory veřejného zdraví byla zařazena pouze 2 oddělení, každé vedené vedoucím, a celkem 21 dalších služebních pozic. V návrhu systemizace ze dne 30. 9. 2019 Ministerstvo zdravotnictví ke zrušovanému služebnímu místu (externí ID 11101) žalobkyně a i k nově vytvořenému služebnímu místu ředitele nově vzniklého odboru (externí ID 11601) uvedlo, že *„vzhledem k přibývajícím agendám správních činností je nutné vytvořit a posílit odbor o nově vzniklou agendu pohřebnictví, měření hluku a podpory veřejného zdraví (označeno ve zkratce HOK PVZ) se zánikem stávajícího odboru hygieny obecné a komunální. Rozšiřující agenda je natolik obsáhlá, že bude nutné ji rozdělit do všech nově vzniklých oddělení, aby byl zajištěn plynulý chod celého odboru. V nově vzniklém odboru bude vyhlášeno výběrové řízení na služební místo ředitele.“* K rušení pozici vedoucího oddělení odboru hygieny obecné a komunální Plzeň-město se služebním působištěm Plzeň (externí ID 11111) je v návrhu systemizace uvedeno, že *„dle pokynu náměstka ministra vnitra pro státní službu, se služební úřad zamyslel nad organizační strukturou a v souladu s přidáním nově vzniklé agendy pohřebnictví, měření hluku a podpory veřejného zdraví, navrhuje snížení počtu oddělení v rámci původního odboru hygieny obecné a komunální (HOK). Tedy dojde ke sloučení 3 oddělení – změna spočívá ve sloučení oddělení HOK, PM, oddělení HOK PS+PJ a oddělení HOK RO. V souvislosti s rozšířením nově vzniklé agendy a nárůstem služebních činností, odejde k posílení a zvýšení počtu referentských míst, na kterých bude tato nově vzniklá agenda vykonávána. KHS navrhovanými změnami reaguje na trend zvyšování počtu ostatních pracovníků vůči představeným na odděleních. Zároveň v tuto chvíli i nadále naplňuje požadovanou závaznou strukturu z roku 2015, která byla stanovena dopisem náměstka pro ochranu a podporu veřejného zdraví a hlavního hygienika čj. MZDR 14561/2015-2/SOZ. Za toto místo bude u vytvořena pozice vedoucího oddělení HOK PVZ 1 externí ID 11161/ISOSS ID, na které bude vyhlášeno výběrové řízení.“* Obdobné je uvedeno i k rušení pozici vedoucího oddělení hygieny obecné a komunální Domažlice a Tachov (externí ID 11151): *„[...] tedy dojde ke sloučení 2 oddělení – změna spočívá ve sloučení oddělení HOK KT, oddělení HOK DO+TC. Vzhledem ke geografickému umístění výkonu služebních a správních činností dospěl služební úřad k závěru, že není nutné tuto oblast a nově vzniklé oddělení HOK PVZ 2 posilovat dalším referentským místem. [...] Za toto místo bude u vytvořena pozice vedoucího oddělení HOK PVZ 2 externí ID 11171/ISOSS ID, na které bude vyhlášeno výběrové řízení.“* Za místa ostatních tří vedoucích oddělení odboru hygieny obecné a komunální byla vytvořena služební místa rada/odborný rada v oddělení HOK PVZ 1. K rušenému služebnímu místu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

externí ID 11152, které bylo nahrazeno služebním místem externí ID 11156 bylo v návrhu uvedeno: „Na základě snížení počtu oddělení v rámci původního odboru hygieny obecné a komunální (HOK) dojde ke sloučení 2 oddělení – změna spočívá ve sloučení oddělení HOK KT, oddělení HOK DO+TC, tedy na základě systemizace, kde dojde ke zrušení vedoucího představeného, který je vázán na původního vedoucího. Dojde ke změně charakteristiky služebního místa i změně služebních činností. Na základě výše uvedené změny vedoucí nově vzniklého oddělení si sám zvolí svého zástupce, který bude následně v systemizaci zaznamenán. S ohledem na to dochází ke snížení platové třídy na tomto systemizovaném místě o jeden stupeň.“ V návrhu systemizace bylo rovněž navrženo zrušit dvě služební místa vedoucích oddělení na odboru protiepidemickém (externí ID 11421 a 11431) a dvě služební místa vedoucích oddělení na odboru hygieny práce (externí ID 11531 a 11511). Na obsazení nově vzniklých služebních míst za tato 4 zrušená služební místa vedoucích oddělení bylo plánováno vypsát výběrová řízení. Usnesením vlády č. 811 ze dne 18. 11. 2019 bylo stanoveno, že se v Krajské hygienické stanici Plzeňského kraje změní počet oddělení z původních 26 na 18, počet odborů zůstal zachován (7), stejně jako počet sekcí (1). Počet míst služebních představených se měl snížit z 32 míst na 24 míst. Počet ostatních služebních míst se měl naopak zvýšit ze 77 míst na 86 míst. Usnesení vlády č. 898 ze dne 9. 12. 2019 na těchto počtech nic nezměnilo. Kromě uvedených změn došlo systemizací na sekci ochrany a podpory veřejného zdraví i k dalším změnám – počet oddělení odboru hygieny práce byl snížen z 5 na 2 a počet pracovníků zvýšen z 15 na 19, počet oddělení odboru protiepidemického byl snížen z 5 na 3 a počet pracovníků zvýšen z 16 na 17.

31. Z právě citovaných podkladů a odůvodnění systemizace dle soudu vyplývá oprávněnost názoru žalovaného, dle kterého systemizací docházelo ke komplexním změnám ve struktuře sekce ochrany a podpory veřejného zdraví Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje. Došlo k obsáhlé změně počtu představených i dalších pracovníků, došlo k velmi výraznému snížení počtu jednotlivých oddělení a zejména celkové restrukturalizaci původního odboru hygieny obecné a komunální. Jak již bylo uvedeno z celkového počtu 5 oddělení se zmenšil počet oddělení na 2. Bylo vypsáno výběrové řízení na pozici vedoucího každého z těchto dvou nových oddělení, stejně jako na pozici ředitele celého nového odboru. Žalobkyně sama potvrzuje, že nově vzniklý odbor hygieny obecné a komunální a podpory veřejného zdraví měl širší agendu, nejednalo se tak pouze o přejmenování daného odboru bez jakýchkoliv dalších změn. Nedocházelo pouze k rozšíření agendy odboru, ale taktéž ke změně personální. Změny nebyly rovněž zaměřeny cíleně pouze na žalobkyni a ani k nim nedocházelo pouze v daném odboru, jak bylo uvedeno výše, ale i na jiných odborech (odbor hygieny práce a odbor protiepidemický). Daným změnám odpovídá rovněž jejich odůvodnění uvedené v návrhu systemizace ze dne 30. 9. 2019. Žalovaný správně podotkl, že tento návrh odsouhlasila vláda, která tak s odůvodněním projevila souhlas. Návrh ze dne 30. 9. 2019 byl následně promítnut do služebních předpisů č. 12/2019 a č. 15/2019.
32. Provedená změna se soudu jeví jako učiněná s legitimním cílem za účelem větší efektivity práce. Dle soudu se jednoznačně jedná o manažerské rozhodnutí, do kterého dle výše uvedené judikatury mohou správní soudy zasahovat pouze tehdy, existují-li konkrétní a vážné pochybnosti vyvolávající podezření, že cílem systemizace byla šikana či diskriminace a změna nemá žádný rozumný důvod. Vzhledem k tomu, že systemizace byla rozumně a logicky odůvodněna, k vyvracení tohoto názoru by musely existovat velmi silné indicie o diskriminačním jednání vůči žalobkyni.

33. Žalobkyně spatřuje diskriminační jednání vůči ní v řadě skutečností, avšak žádná z nich, a to ani ve vzájemné souvislosti, nejsou dle soudu dostatečně silné, aby vyvrátily logické a na první pohled rozumné zdůvodnění provedené změny. K jednotlivým žalobkyní namítaným skutečnostem lze uvést, že velká část z nich je pouhým názorem žalobkyně na vhodnější postup při provedení systemizace [4) neprojednání změny s žalobkyní, 5) agendu, o kterou se nový odbor rozšířil, zvládala MUDr. M. Š. dostatečně sama, 6) nevhodné nezařazení agendy podpory veřejného zdraví do protiepidemického odboru, jež bylo i v rozporu s dopisem náměstka pro ochranu a podporu veřejného zdraví a hlavního hygienika z roku 2015, 7) rozšíření agendy odboru, i když se jedná o nejvytíženější odbor, 9) výběr nových vedoucích oddělení bez dohody s žalobkyní]. Nejedná se však o jednoznačnou indicii prokazující diskriminační chování vůči žalobkyni. Některé z tvrzení žalobkyně nemají ve vztahu k možné šikaně a diskriminaci dle soudu žádnou vypovídající hodnotu [1) žalobkyně byla člověkem MUDr. P. T., 10) do výběrového řízení na nového ředitele odboru se žalobkyně přihlásila, ale nebyla vybrána]. K bodu 8), dle kterého je charakteristika ředitele nového odboru shodná s pozicí ředitele předchozího odboru, jen rozšířená o novou agendu, lze uvést, že v tomto nespátřuje soud ničeho šikanózního. Rozšířila-li se agenda odboru o určitou agendu, dává smysl, že se rozšíří popis pracovní pozice právě o tuto oblast a nikoliv o žádnou jinou. Jak již bylo však uvedeno výše, ke změně v novém odboru nedošlo pouze v rozšíření agendy, ale rovněž systemizací došlo k restrukturalizaci odboru a personálním změnám v osobách vedoucích oddělení. Skutečnost, že žalobkyni byla udělena výtka a bylo s ní i zahájeno kárné řízení [body 2) a 3)] by dle soudu byla silná skutečnost, jež by dokládala šikanózní přístup služebních funkcionářů k žalobkyni, ale to však pouze tehdy, byla-li by daná výtka či kárné řízení nedůvodné. Žalobkyně v žalobě namítla, že výtku napadla u Krajského soudu v Plzni, kde byla projednávána pod sp. zn. 30 A 129/2019. O této žalobě krajský soud rozhodl rozsudkem ze dne 24. 6. 2020, č. j. 30 A 129/2019-55, a to tak, že ji zamítl. Proti danému rozsudku se žalobkyně bránila podáním kasační stížnosti, kterou však Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 1. 2021, č. j. 4 Ads 265/2020-49, č. 4147/2021 Sb. NSS, rovněž zamítl. Kasační soud uzavřel, že „z výše uvedeného je totiž zřejmé, že podmínky pro uložení výtky podle § 88 odst. 3 zákona o státní službě splněny byly.“ Daná výtka tak byla shledána důvodnou a zákonnou i po soudním přezkumu. K zahájení kárného řízení žalovaný uvedl, že žalobkyně byla uznána vinnou a k podanému odvolání bylo prvostupňové rozhodnutí jen částečně změněno. Tuto skutečnost žalobkyně nijak nespороvala ani se k ní dále nevyjádřila. Na dané rozhodnutí je tak v souladu s principem presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 As 79/2008-128, č. 1815/2009 Sb. NSS, či rozsudek kasačního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 6 As 45/2005-188). Ani uložení výtky a uznání žalobkyni vinou není skutečnost, jež by zásadně ukazovala na diskriminační nebo šikanózní přístup vůči její osobě. Namítá-li žalobkyně, že z rozsudku Krajského soudu v Plzni sp. zn. 77 Ad 6/2020 plyne, že výběrové řízení na ředitele nového odboru nemělo být vyhlášeno, což dále dokazuje šikanózní přístup k její osobě, soud upozorňuje, že krajský soud opřel svůj názor zejména o body [22] – [24] rozsudku městského soudu sp. zn. 5 Ad 13/2018, který však byl následně podroben přezkumu Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku ze dne 29. 6. 2023, č. j. 3 Ads 205/2021-61. Kasační soud tyto závěry městského soudu popřel (bod [23] a následující). I kdyby však městský soud přistoupil k tomu, že žalobkyně měla být převedena na nově zřízené služební místo ředitele odboru, a tedy ani v návrhu systemizace nemělo být od počátku uvedeno, že na nově vytvořené místo bude vyhlášeno výběrové řízení, dle soudu tato skutečnost sic značí o určité

nesprávnosti interpretace zákona, avšak ani s dalšími skutečnostmi, jež žalobkyně v žalobě zmínila, to nedokazuje šikanózní přístup k její osobě. Jak již totiž bylo uvedeno, návrh systemizace počítal nejenom s vyhlášením výběrového řízení na nově vzniklé služební místo ředitele odboru (na které mohla být žalobkyně dle názoru Krajského soudu v Plzni převedena), ale rovněž na dvě nově vzniklá služební místa vedoucích oddělení HOK PVZ 1 a HOK PVZ 2 odboru hygieny obecné a komunální a podpory veřejného zdraví, dvě nově vzniklá služební místa vedoucích oddělení PE1 a PE2 odboru protiepidemického a také na dvě nově vzniklá služební místa vedoucích oddělení HP1 a HP odboru hygieny práce. Shodná situace byla ostatně i v žalobkyní odkazovaném rozsudku městského soudu sp. zn. 5 Ad 13/2018, kde rovněž bylo zrušeno služební místo představeného a vyhlášeno výběrové řízení na nové místo „z důvodu zachování rovných podmínek pro případné žadatele o služební místo představeného“ (body [9] a [25] daného rozsudku). Dle městského soudu je tak zjevné, že zrušení služebního místa a vyhlášení výběrového řízení na nově vzniklé místo bylo užívanou praxí (sic teoreticky nikoliv souladnou se zákonem), tudíž ani z této skutečnosti nelze vypožorovat zaujatý a adresný přístup proti žalobkyni.

34. Žalobkyně namítala, že žalovaný neprovedl důkazy, jež navrhovala, a které měly prokázat šikanózní přístup služebních funkcionářů, v čemž spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalobkyně dané důkazní prostředky navrhla v svém vyjádření k podkladům řízení v rámci odvolacího řízení. K navrhovaným důkazním prostředkům žalobkyně neuvedla, proč je chce provést. Z daného vyjádření lze pouze seznat, že výslech svědkyně MUDr. M. Š. navrhovala k prokázání tvrzení, že svědkyně zvládala zpracovávat agendu podpory veřejného zdraví. V tomto vyjádření žalobkyně brojila zejména proti důvodnosti a rozumnosti přijatých změn. Žalobkyně ve vyjádření uvedla, že vzhledem k tomu, že do nově vzniklého odboru nebyla zařazena nově agenda pohřebnictví a měření hluku a agenda veřejného zdraví do tohoto odboru nenáleží, bylo její odvolání z funkce představeného vykonstruované. Dle soudu je tak patrné, že žalobkyně důkazní prostředky navrhovala za účelem prokázání jejího tvrzení, že organizační změny v odboru hygieny obecné a komunální nebyly rozumné a nebyl pro ně dán důvod. S tímto tvrzením se žalovaný ve svém rozhodnutí zabýval, když dospěl k závěru, že systemizační změna byla komplexní. Dospěl-li žalovaný k tomuto názoru, nebyl nesprávný jeho postup, když navrhované důkazní prostředky odmítl provést, jelikož je považoval za nadbytečné. Soud opakuje, že žalobkyně dané důkazní prostředky nechtěla provést za účelem prokázání šikanózního jednání, ale za účelem prokázání jejího tvrzení o rozumnosti provedených změn.
35. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu se závěrem č. 9. Daný závěr se zabývá změnou systemizačních atributů. Dospívá k závěru, že v případě změny obligatorních atributů (platová třída, obor služby, určení, zda jde o služební místo představeného či nikoliv, stupeň řízení místa představeného, trvání služebního místa, umístění služebního místa, fond služební doby) je nutné zrušit služební místo a zřídit místo nové, zatímco v případě změny fakultativních atributů se jedná pouze o změnu, jež nevyžaduje zrušení a zřízení nového místa. K oborům služby je v závěru č. 9 uvedeno následující: „V případě oborů služby zastává poradní sbor názor, že důvodem pro zrušení a zřízení nového místa může být jen úplná změna (výměna) oborů služby na daném místě. Důvodem tedy není doplnění oboru služby nebo jeho odebrání, jestliže je alespoň jeden z původních oborů služby na místě nadále systemizován.“ Městský soud souhlasí s žalovaným, že organizační změna byla komplexního charakteru (viz body [30] a [31] tohoto rozsudku) na celém odboru, který měla žalobkyně vést. Nejedná se tak o situaci, na kterou dopadá závěr č. 9.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

36. Podle § 80 odst. 3 správního řádu platí, že *opatření proti nečinnosti může nadřízený správní orgán učinit i v případě, kdy je z okolností zjevné, že věcně a místně příslušný správní orgán nedodrží lhůtu stanovenou pro vydání rozhodnutí o žádosti nebo zahájit řízení z moci úřední anebo v řízení řádně pokračovat. Po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.* Podle § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu může nadřízený správní orgán *usnesením převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu.*
37. Žalobkyně namítá, že služební orgán převzal řízení, aniž by bylo dříve zahájeno. Jak plyne z § 80 odst. 3 správního řádu opatření proti nečinnosti může nadřízený správní orgán učinit i předtím než je řízení zahájeno. Městský soud je tak názoru, že prvostupňový správní orgán mohl usnesením ze dne 26. 11. 2019 převzít řízení, i když řízení nebylo ještě zahájeno. Usnesení je i řádně odůvodněno, když je v něm uvedeno, že služební funkcionář pověřený k zastupování ředitele Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje nebyl příslušný k vedení rozhodnutí o odvolání žalobkyně z místa představeného. Převzetí řízení postupem dle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu se tak jeví jako jediný možný postup. Soud k tomu obecně dodává, že porušení procesních pravidel nezpůsobuje vadu nezákonnosti následně vydaného rozhodnutí samo o sobě. Takovou vadu může způsobit až takové porušení, které se negativně promítne v právní sféře účastníka řízení. Žalobkyně přitom nijak v žalobě neuvedla, jak se převzetí řízení před zahájením řízení negativně projevilo v jejích veřejných subjektivních právech.
38. Žalobkyně posledně namítá, že účinky rozhodnutí, jež měly nastat „*dnem doručení toho rozhodnutí, nejdříve však s účinností od 1. 1. 2020*“ nejsou dostatečně určité. S tímto názorem soud nesouhlasí. Dle městského soudu je naopak velmi jasně uveden den nabytí účinků rozhodnutí, a to s ohledem na případné doručení rozhodnutí. Soud v takto uvedené formulaci výroku rozhodnutí neshledává prostor pro žádné pochyby stran dnu nabytí účinnosti odvolání. Tato námitka je tak rovněž nedůvodná.
39. Soud pouze doplňuje, že skutečnost, že žalovaný nereagoval na podaný podnět k zahájení přezkumného řízení nemá žádný vliv na nyní přezkoumávané rozhodnutí. Jedná se o dvě odlišná řízení. I kdyby tak skutečně na daný podnět nereagoval a reagovat měl, nemohlo to způsobit nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

40. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 22. listopad 2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu